

Arrest

nr. 225 974 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. VUYLSTEKE *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak, en tot juni 2006 woonde u samen met uw gezin bij uw grootvader in de sjitische Amelwijk te Bagdad. Omwille van het oplaaiend sektarisch geweld en de moord op uw neef O. in juni 2006, besloten jullie de wijk te verlaten. Jullie verhuisden naar de soennitische wijk Al Jamia, waar jullie bij uw grootvader langs moederskant gingen wonen. Hoewel de wijk Jami'a soennitisch was, waren er veel problemen voor soennieten, vnl. huiszoekingen en arrestaties.

U en uw broers werden zelf ook meermaals (urenlang) tegengehouden, waarbij er meermaals politioneel geweld aan te pas kwam.

Op 14 november 2013 reden twee dronken mannen in op de wagen van uw neef Jamal. Er ontstond een schermutseling tussen Jamal, uw broer en uzelf enerzijds en de twee andere mannen anderzijds. De politie kwam er aan te pas en nam jullie alle vijf mee naar het politiekantoor. Uiteindelijk bleek dat de twee dronken mannen connecties hadden met de sjitische militie Asaib Ahl al-Haqq. De politieagent dwong, vermoedelijk uit angst, jullie (uzelf, Jamal en uw broer) een document te ondertekenen dat jullie de verplichting oplegde om de schade aan de andere wagen te repareren. In de nacht van 16 november 2013 werd Jamal van bij zijn thuis meegenomen. Zodra u en uw broer dit te weten kwamen zijn jullie gevlucht naar een tante van jullie vader. Op 18 november 2013 vond uw familie uiteindelijk het lichaam van Jamal terug in het mortuarium/ziekenhuis Al-Tob Al-Adli. Vervolgens besloot uw vader u en uw broers naar de tante van uw moeder in Tarmiyah te sturen, waar u verbleef tot 20 september 2015 en werkte op een boerderij.

Midden augustus 2015 werd u bij een controlepost door de veiligheidsdiensten meegenomen omdat bleek dat u uw identiteitskaart niet bij had. U diende een nacht in de cel door te brengen en daar kreeg u het voorstel om informatie over uw werkgever door te spelen. Om uw vrijlating te bespoedigen ging u hiermee akkoord en na één nacht in de cel mocht u het politiekantoor verlaten. Toen u twee à drie dagen later naar de moskee ging om te gaan bidden, werd u echter aangesproken door een sheikh van wie u vermoedt dat hij banden met IS heeft. De sheikh stelde u vragen over hoe het kon dat u slechts één nacht door de politie werd vastgehouden. U kreeg schrik na deze gebeurtenis en besloot hierna niet meer terug te keren naar de moskee. Op deze manier belandde u uiteindelijk tussen twee vuren, waarop u uw vader opbelde om hem te vragen uw vertrek uit Irak te regelen. Uw vader zei hierop dat hij zou proberen geld te verzamelen om uw reis te financieren.

Op 8 september 2015 was uw broer O. onderweg van Tarmiyah naar Bagdad om uw vader te helpen. O. kwam echter nooit aan bij uw ouders en op 10 september 2015 werd zijn lichaam teruggevonden in de buurt van een school in de Amel wijk. Door dit incident kwam het plan om Irak te ontvluchten in een stroomversnelling. Uw vader regelde een lening bij een vriend en op 19 september 2015 werden vliegtickets geboekt voor de daaropvolgende dag. Op 20 september 2015 verliet u Irak en reisde u samen met uw broer A. naar Turkije. Van Turkije reisde u verder naar Griekenland, waarna u uiteindelijk via de Balkanroute verder reisde naar België. U kwam hier aan op 19 oktober 2015 en diende hier 21 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Irak kwam u nog te weten dat uw neef A. op 14 februari 2016 dood werd teruggevonden. Ahmed was op weg van Tarmiyah naar de Amel-wijk om rantsoen op te halen. Daarenboven verhuisden uw ouders ook nadat uw vader problemen ondervonden had op zijn werk. Hoewel uw ouders in de Jami'a wijk bleven wonen, verplaatsten zij zich van de woning van uw grootouders naar een woning waar zij nu alleen verblijven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende originele documenten voor: de identiteitskaart en nationaliteitskaart van u en uw broer. Ook legde u een kopie voor van volgende documenten: woonstkaart, rantsoenkaart, overlijdensakte van O. (dd. 2006), overlijdensakte van O. (dd. 2015), de overlijdensakte van A., bevestiging van het adres in Tarmiyah, een document betreffende het pensioen van uw vader, bevestiging van jullie adres in de Jamia-wijk en de overlijdensakte van J..

Op 30 november 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 9 maart 2018 werd u, vertrekkende naar Istanbul, op de luchthaven van Keulen-Bonn, Duitsland, gecontroleerd door de grenspolitie. U bleek bovendien in het bezit te zijn van een boarding pass voor een vlucht van de luchthaven van Keulen-Bonn naar Bagdad, via Istanbul.

Op 17 april 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namens de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een formele vraag aan het CGVS om uw vluchtelingenstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 9 oktober 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigt u dat u na uw erkenning als vluchteling nog naar Irak gereisd zou zijn, zo geeft u aan dat u van 9 maart 2018 tot 6 april 2018 naar Bagdad, Centraal-Irak, bent teruggekeerd. Op 3 maart 2018 zou uw moeder in een kritieke toestand in Bagdad in het ziekenhuis zijn opgenomen met een hartaandoening. Omdat uw moeder op sterven lag, besloot u onmiddellijk naar Irak terug te keren om haar nog een laatste keer te kunnen zien. Hoewel uw ouders absoluut gekant waren tegen uw terugkeer en dit te gevaarlijk vonden, stond u niet stil bij het gevaar of risico. Op 5 maart 2018 had u via de Iraakse ambassade in Nederland een laissez-passer bekomen en op 9 maart 2018 reisde u via de luchthaven van Keulen-Bonn naar Bagdad. In Bagdad verbleef u bij uw ouders in de Jami'a wijk en ging u uw moeder elke dag in het ziekenhuis bezoeken. Op 14 maart 2018 werd uw moeder ontslagen uit het ziekenhuis, waarna u gewoon thuis bleef. Om Irak opnieuw te kunnen verlaten had u echter een Iraaks paspoort nodig, hetgeen u tijdens uw verblijf in Bagdad aangevraagd had en op 4 april 2018 kon bekomen. Op 6 april 2018 nam u vervolgens een vlucht van Bagdad naar Rome of Milaan, vanwaar u verder reisde naar België. Na 6 april 2018 zou u niet meer in Irak zijn geweest.

Verder geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren omdat uw leven er in gevaar is. Zo zouden de problemen waarvoor u oorspronkelijk gevlucht was nog steeds actueel zijn en is uw vrees voor Asaib Ahl al-Haqq enkel groter geworden omdat Asaib Ahl al-Haqq in de tussentijd machtiger en talrijker geworden is. Daarenboven is ook de algemene (veiligheids)-situatie in Bagdad bijzonder slecht. Ook beweert u dat uw ouders zich een terugkeer van u naar Irak niet kunnen voorstellen, zo zou uw moeder zelfs in het ziekenhuis opgenomen zijn geweest omdat zij hoorde dat u nieuw een persoonlijk onderhoud had op het CGVS.

Hiernaast voegt u nog toe dat u de voorbije jaren een leven en netwerk in België hebt proberen op te bouwen en u hier uw vrienden, werk en studies hebt. U kan u moeilijk voorstellen dat uw status ingetrokken zou worden.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een kopie van uw laissez-passer, een kopie van medische attesten betreffende uw moeder, uw Belgische verblijfskaart, uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen en uw Iraaks paspoort.

B. Motivering

U kreeg op 30 november 2016 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u de vluchtelingenstatus op 30 november 2016 werd toegekend, nog naar Irak bent teruggekeerd, u zou immers van 9 maart 2018 tot 6 april 2018 naar Bagdad, Centraal-Irak, zijn gereisd (zie blauwe map in het administratief dossier en CGVS, p. 6-9). U beweert hierbij dat u enkel en alleen naar Irak was teruggekeerd omdat uw moeder een hartaandoening had en zij in een kritische toestand in het ziekenhuis opgenomen was, u niet had nagedacht over het risico dat u liep bij een terugkeer en u gedurende de volledige periode van uw terugkeer bij uw ouders in de wijk Jami'a verbleef (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 5-8).

U zou Irak in 2015 verlaten hebben omwille van problemen die u en uw familie in Irak gekend zouden hebben met de militie Asaib Ahl al-Haqq, en waarbij verschillende familieleden vermoord zouden zijn geweest. Dat u in dat opzicht nauwelijks enkele jaren later opnieuw besloot naar Irak terug te keren en beweert daarbij niet nagedacht te hebben over het gevaar of risico dat u nog steeds in Irak zou lopen is hoogst eigenaardig, eens te meer daar u zelf aangeeft dat uw ouders gekant waren tegen uw terugkeer (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 7).

Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben kan redelijkerwijze verwacht worden dat u beter zou nadenken over een eventuele terugkeer naar Irak. Dat u naar Irak zou zijn teruggekeerd zonder stil te staan bij het risico dat u ter plaatse zou lopen is weinig geloofwaardig.

Dit relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Hoewel u beweert dat uw ouders niet meer op hetzelfde adres als vroeger wonen en zij rond september 2016 verhuisd zijn naar een ander adres, zijn uw ouders desalniettemin toch in dezelfde wijk blijven wonen en wonen zij tot op heden in de Jami'a-wijk te Bagdad (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 5 en CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 8). Voor een dergelijke machtige milite als Asaib Ahl al-Haqq kan het niet moeilijk zijn te achterhalen waar uw familie verblijft, eens te meer daar uw ouders gewoon in dezelfde wijk bleven wonen en ondertussen toch ook al meer dan twee jaar op hun nieuw adres verblijven. Desalniettemin zouden uw ouders na uw vertrek uit Irak geen problemen meer gekend hebben (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 11). Uit de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming afgelegd hebt, blijkt bovendien dat uw problemen in Irak zich niet beperkten tot uzelf maar verschillende familieleden van u geïmpliceerd werden. Dat uw ouders in dat opzicht na uw vertrek uit Irak geen problemen meer kenden en ongestoord konden blijven wonen in de wijk Jami'a doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Niet alleen is het opmerkelijk dat uw ouders na uw vertrek uit Irak geen problemen meer kenden, het is bovendien hoogst eigenaardig dat u bij uw terugkeer naar Irak besloot bij uw ouders in Al-Jami'a te verblijven (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 8). De wijk Jami'a is immers een wijk waar u vroeger zelf gewoond had en die u in 2013 diende te verlaten omdat u bedreigd werd. Daarenboven bleven uw ouders na 2013 in deze wijk wonen en hoewel uw ouders na uw vertrek uit Irak hun woning dienden te verlaten omdat uw vader geïmpliceerd werd, bleven ze tot op heden toch in de wijk Jami'a wonen (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 5-6 en 8-12 en CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 4). Dat u in 2018 bent teruggekeerd naar de wijk waar zowel u als uw familieleden in het verleden reeds problemen hebben gekend doet verder twijfelen aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Dat u daarenboven bij uw terugkeer naar Irak in 2018 gedurende een periode van bijna een maand bij uw ouders kon verblijven zonder ook maar enig probleem te kennen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees in Irak. Geconfronteerd met deze bevinding geeft u aan dat u meestal thuis zat en dat, op enkele familieleden na, niemand op de hoogte was van uw terugkeer naar Irak (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10-11). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen. U verbleef immers gedurende vier weken in Bagdad, waardoor redelijkerwijze aangenomen kan worden dat, indien u effectief geïmpliceerd zou worden in Bagdad, uw aanwezigheid in de wijk waar uw ouders woonden toch opgemerkt zou worden. U bleef bovendien allesbehalve ondergedoken in Bagdad. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich in het openbaar begaf en u zich ook verplaatste binnen de stad Bagdad, o.a. naar het ziekenhuis waar uw moeder opgenomen was en naar de paspoortdienst in de wijk Alawi (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 6 en 8-9).

Daarenboven blijkt zowel uit uw verklaringen als uit landeninformatie dat men verschillende checkpoints dient te passeren wanneer men zich binnen de stad Bagdad wilt verplaatsen, waarbij leden van Asaib Ahl al-Haqq in bepaalde gevallen de checkpoints zelfs mee helpen bemannen (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 22 en 29-31 en landeninformatie "UK Home Office - Country Policy and Information Note: Iraq: Sunni (Arab) Muslims" toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Bijkomend geeft u ook aan dat de problemen waarom u Irak in 2015 diende te verlaten nog steeds aanwezig zijn in Irak en deze ondertussen alleen maar groter geworden zijn omdat de aanwezigheid van Asaib Ahl al-Haqq en andere milities toegenomen is, zij zelfs kantoren hebben opgericht binnen de soennitische wijken en deze milities ook machtiger geworden zijn (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10). Zoals hierboven reeds besproken werd, blijkt duidelijk dat u zich tijdens uw verblijf in Bagdad in het openbaar begaf en u zich ook verplaatste binnen de stad Bagdad. Dat u in dat opzicht op geen enkel moment problemen gekend heeft bij uw terugkeer naar Bagdad, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u bij uw terugkeer naar Irak in 2018 geen enkel probleem had om u in het openbaar te begeven en u allesbehalve diende onder te duiken, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid bij een terugkeer naar Irak te zullen moeten onderduiken en er gedood te zullen worden (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10-11).

U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus terug naar uw land van herkomst en kende klaarblijkelijk bij uw terugkeer naar uw land van herkomst geen problemen.

Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook en dat u de asielinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat uw persoonlijke gedrag er op wijst dat u in uw land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus.

U haalt verder nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren en u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u de voorbije jaren een leven netwerk in België proberen op te bouwen en u hier vrienden, werk en studies hebt (CGVS, p. 10). Dergelijke motieven doen echter niets af aan het feit dat u vrijwillig naar Irak besloot terug te keren en zijn niet van die aard dat zij het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen. Ze doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat uw persoonlijk gedrag er op wijst dat u geen vervolging vreest.

Hiernaast beweert u dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omdat de algemene (veiligheids)situatie in Bagdad en Irak niet goed is, waarbij er veel aanslagen en moorden plaatsvinden (CGVS, p. 10). Dit argument werpt evenmin een ander licht op de motieven om uw vluchtelingenstatus in te trekken. Dit element werd echter wel in rekening gebracht in de motivering omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die hieronder wordt besproken.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers hoogstens de medische problemen van uw moeder en uw terugkeer naar Irak aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016.

Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk.

Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakees asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en nota met nieuwe elementen

2.1.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de beginselen van behoorlijk bestuur en het verbod van willekeur.

Verzoekers verweer luidt als volgt:

"In casu dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoeker ten eerste als geloofwaardig dient aangenomen te worden om welke reden hij aanvankelijk ook de vluchtelingenstatus heeft bekomen.

Ook bij een onderzoek in het kader van art. 55/3/1 § 2, 2° VW dient een grondig onderzoek te gebeuren naar de werkelijke situatie van de asielzoeker in die zin dat er dient nagegaan te worden of er sprake is van "feiten die hij verkeerd heeft weergegegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest."

In casu is geen enkele feitenvinding gebeurd in die zin dat CGVS zich beperkt heeft tot de vaststelling dat verzoeker gedurende drie weken naar zijn land van herkomst is teruggereisd en de deductie dat dan geen gegronde vrees aan de orde kan zijn.

Dat ten onrechte in de beslissing is geargumenteed alsof er geen geloof (meer) kan gehecht worden aan diens asielrelaas met verwijzing naar de terugkeer van verzoeker en voor het overige eigenlijk geen onderzoek is gebeurd.

Dat er verder zomaar wordt geponeerd alsof de verklaringen van verzoeker op een aantal punten niet aannemelijk zouden zijn, dan wel niet geloofwaardig dan wel niet zouden overeenstemmen met de werkelijkheid, terwijl de verklaringen van verzoeker wel degelijk waarheidsgetrouw zijn..

Het is verder volkomen ten onrechte dat er in de bestreden beslissing wordt geargumenteed alsof er geen geloof kan gehecht worden aan deze verklaringen en dit op de enkele vaststelling dat verzoeker gedurende korte tijd is teruggekeerd naar zijn land van herkomst, en dit om zijn zieke moeder te bezoeken.

Dat verzoeker immers uitvoerig de omstandigheden heeft uiteengezet in dewelke hij zijn moeder is gaan bezoeken, en waarbij hij heeft uiteengezet dat het om een zeer gevaarlijke situatie ging, waarbij zijn eigen familie zelfs wegens de gevaren hieraan verbonden, tegen deze terugkeer gekant was.

Dat het gegeven dat verzoeker korte tijd is teruggekeerd naar zijn land van herkomst geenszins enige afbreuk doet aan de problemen die hij daar had, en nog steeds in zijn land van herkomst heeft.

Verwerende partij kan zich geenszins tot een dergelijke feitenvinding beperken, dewelke inhoudt dat niets wordt onderzocht doch integendeel alles berust op een eenzijdige beweringen die evenwel niet stroken met de werkelijkheid.

Dat er alleszins dient vastgesteld te worden dat er onvoldoende eigen onderzoek door het CGVS gebeurde naar achterliggende gebeurtenissen en feitelijkheden.

Het is integendeel duidelijk dat het CGVS zelf tekort geschoten is in haar plicht om grondig onderzoek te verrichten en in haar samenwerkingsplicht."

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM en HvJ alsook naar richtlijnen van de UNHCR.

"Het standpunt van CGVS dat de verklaringen van verzoeker en de door hem ingeroepen vrees niet kan aanvaard worden, is in strijd met de werkelijkheid en berust op een foutieve beoordeling van deze werkelijke gebeurtenissen.

Het is dan ook volkomen ten onrechte dat CGVS tot de conclusie is gekomen dat er in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees aanwezig is overeenkomstig art. 48/3 VW en er bovendien volgens het CGVS geen sprake is van een uitzonderlijke situatie overeenkomstig art. 48/4 VW.

Louter volledigheidshalve wenst verzoeker nog het volgende op te merken betreffende de verschillende eenzijdige beweringen vanwege het CGVS welke één voor één als kaduuk moeten worden weerhouden.

Verzoeker heeft de volledige waarheid en niets dan de waarheid verteld in zijn eerste asielaanvraag, ingevolge dewelke hem ook de vluchtelingenstatus werd toegekend. Zijn asielrelaas met ernstig gevaar ingeval van terugkeer is onveranderd en blijft volledig gestand.

Verzoeker is weliswaar teruggekeerd, maar heeft zich alsdusdanig nooit zo kenbaar gemaakt zodat de militie Asaib al-Haqq, die verschillende van diens familieleden vermoord heeft, niet op de hoogte is geweest van diens terugkeer.

Verzoeker was zich bewust van de grote problemen in zijn land van herkomst, maar miste te zeer zijn moeder en familie, dat hij ondanks dit levensgevaar toch kortstondig is teruggekeerd.

Dat verzoeker heeft uitgelegd dat hij bijna altijd in het huis van zijn ouders is gebleven en behalve enkele familieleden was niemand op de hoogte van diens terugkeer.

Verzoeker leefde wel degelijk ondergedoken in Bagdad bij diens ouders; Hij heeft zich in het geheim wel een aantal maal verplaatst, weze naar het ziekenhuis waar zijn moeder verbleef en ook naar de paspoortdienst. In tegenstelling tot wat CGVS komt te stellen, zijn er geen controles geweest aan de checkpoints, en is er ook geen contact geweest met de Militie Asaib al-Haqq. De landeninformatie waarnaar verwerende partij verwijst, is niet accuraat op dit punt minstens is deze achterhaald.

Het is wel degelijk mogelijk om zich anoniem te verplaatsen in Bagdad, zonder dat er controles worden uitgevoerd, en het is op die manier dat het ook bij verzoeker is gelopen.

Verzoeker werd telkens verplaatst met de auto, en hij was niet te voet.

In de geschetste omstandigheden waarbij verzoeker vol heimwee zijn doodzieke moeder is gaan bezoeken in het ziekenhuis, omdat hij haar nog eens wou zien voor zij zou sterven, ondanks de grote veiligheidsrisico's die hieraan verbonden zijn, kan geenszins zomaar uit het enkele gedrag van verzoeker afgeleid worden alsof er geen gevaar zou zijn voor terugkeer, wel integendeel.

Dergelijke afhandeling van het dossier staat gelijk met totale afwezigheid van een wettelijk vereist onderzoek, en kan niet gehonoreerd worden, doch integendeel, dient herdaan te worden.

Dat verzoeker heeft geargumenteed dat hij bij terugkeer vreest te worden vermoord door de militie van Asaib al-Haqq, net als enkele familieleden van verzoeker reeds door hen vermoord werden en hij consistente verklaringen heeft afgelegd, en thans bovendien bewijsstukken naar voor brengt ten ondersteuning van diens verklaringen.

Dat er bewijsstukken worden voorgelegd betreffende de zeer slechte medische toestand van de moeder van verzoeker, die op een bepaald ogenblik in het ziekenhuis werd opgenomen.

Er dient in casu dan ook vastgesteld te worden dat er geenszins enige afdoende motivering bestaat voor de afwijzing.

Dat er bovendien gezien het totaal ontbreken van enig eigen afdoend onderzoek in concreto door het CGVS dient aangenomen te worden dat de hier bestreden beslissing niet wetsconform is genomen.

Op de asielzoeker rust de last om zijn asielrelaas aannemelijk te maken, en er is de vaststelling dat reeds in het verleden geoordeeld werd dat verzoeker aan de voorwaarden voor toekenning van de status politiek vluchteling in aanmerking kwam, en om die reden kon erkend worden als politiek vluchteling.

Anderzijds is er natuurlijk ook de onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS en deze verplichting geldt evenzeer, en zelfs nog meer in het geval van een beoordeling tot gebeurlijke intrekking van een reeds verleende status politiek vluchteling en in casu dient vastgesteld dat dit onderzoek al ten eerste eenzijdig is ingevuld geworden.

In tegenstelling tot wat in de beslissing wordt beweerd, is het duidelijk dat er wél degelijk voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier waaruit blijkt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en blijft komen.

Er wordt dan ook gevraagd om dit statuut te behouden, zoniet uiterst subsidiairlijk de zaak terug te willen sturen naar de CGVS voor een bijkomend onderzoek naar de achterliggende gebeurtenissen eerder dan telkens af te wijzen op basis van een verkeerde minstens overdreven interpretatie der gedragingen van verzoeker.

Zoniet wordt gevraagd dat de RVV zelf de nodige informatie zou opvragen en dus zelf het onderzoek terzake zou verrichten, doch dit enkel indien zou gesteld worden dat er geen mogelijkheid is tot terugzenden van het dossier en ondanks het feit dat verzoekster meent dat het in de eerste plaats aan CGVS en niet aan de RVV toekomt zijn verplichtingen terzake na te komen.

Het druist in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten het statuut van verzoeker in te trekken, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen zonder afdoend onderzoek inzake de afgelegde verklaringen en de onderliggende problemen die er toch onmiskenbaar zijn en die worden bevestigd door de stukken die werden aangebracht."

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsverplichting, van de beginselen behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker verwijst naar de situatie in Irak. *"Dat in dit verband dient gewezen te worden op de aanhoudend gevaarlijke situatie in het land van herkomst, waarbij verzoeker onmogelijk kan terugkeren zonder gevaar voor het eigen leven. Een beslissing die ertoe zou (kunnen) leiden dat verzoeker wordt teruggestuurd naar IRAK is duidelijk in strijd met art. 3 EVRM.*

Dat hierbij nog dient aan toegevoegd te worden dat hij thans een nieuw gezin heeft in België, en ook zijn vrouw erkend is als politiek vluchteling, en hij ook om deze reden bij een gebeurlijke verwijdering van het Belgisch grondgebied ten eerste vervolging vreest."

In het derde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair play-beginsel.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. *"Er werd geen enkel afdoend onderzoek verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit IRAK, die er geenszins op verbeterd is, wel integendeel, er is sprake van een verslechtering de laatste tijd."*

“Door het Europees Hof van de Rechten van de Mens werd herhaaldelijk geoordeeld dat verdragsstaten en de betrokken nationale rechters indringend (“independent and rigorous”) moeten toetsen of er sprake is van een risico van een behandeling in strijd met art. 3 EVRM.

Uit de motivering dient te blijken dat een werkelijk onderzoek terzake is gebeurd en dat er dus geen mogelijke schending van art. 3 EVRM aan de orde kan zijn.

In casu blijkt dit geenszins uit de motivering, wel integendeel, werd er geen enkel onderzoek terzake gedaan.”

2.1.2. Verweerder brengt op 9 augustus 2019 een aanvullende nota met nieuwe elementen bij.

Deze nota bevat: EASO “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van maart 2019

[“https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf”](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf).

Beoordeling

2.2.1. Omwille van de onderlinge samenhang en verwevenheid worden de drie middelen samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, [“http://curia.europa.eu”](http://curia.europa.eu)).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus in “*ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest*”.

2.2.4. Te dezen wordt in de bestreden beslissing op basis van de stukken in het administratief dossier terecht vastgesteld dat verzoeker in de periode van 9 maart 2018 tot 6 april 2018 in Bagdad verbleef.

Aan verzoeker werd de kans geboden om op het CGVS verklaringen af te leggen omtrent zijn terugkeer naar en verblijf in Irak.

2.2.4.1. De verklaringen die verzoeker aflegde inzake zijn reis naar en verblijf in Irak worden in de bestreden beslissing met redenen geresumeerd als volgt:

“Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u de vluchtelingenstatus op 30 november 2016 werd toegekend, nog naar Irak bent teruggekeerd, u zou

immers van 9 maart 2018 tot 6 april 2018 naar Bagdad, Centraal-Irak, zijn gereisd (zie blauwe map in het administratief dossier en CGVS, p. 6-9). U beweert hierbij dat u enkel en alleen naar Irak was teruggekeerd omdat uw moeder een hartaandoening had en zij in een kritische toestand in het ziekenhuis opgenomen was, u niet had nagedacht over het risico dat u liep bij een terugkeer en u gedurende de volledige periode van uw terugkeer bij uw ouders in de wijk Jami'a verbleef (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 5-8)."

Verzoeker voert aan dat verweerder zich heeft beperkt tot de vaststelling dat verzoeker gedurende drie weken naar Irak is teruggereisd en dat hij daarom geen gegronde vrees voor vervolging meer heeft.

De Raad stelt vast dat verweerder motiveerde als volgt inzake verzoekers verblijf in Irak en daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging:

"U zou Irak in 2015 verlaten hebben omwille van problemen die u en uw familie in Irak gekend zouden hebben met de militie Asaib Ahl al-Haqq, en waarbij verschillende familieleden vermoord zouden zijn geweest. Dat u in dat opzicht nauwelijks enkele jaren later opnieuw besloot naar Irak terug te keren en beweert daarbij niet nagedacht te hebben over het gevaar of risico dat u nog steeds in Irak zou lopen is hoogst eigenaardig, eens te meer daar u zelf aangeeft dat uw ouders gekant waren tegen uw terugkeer (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 7).

Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben kan redelijkerwijze verwacht worden dat u beter zou nadenken over een eventuele terugkeer naar Irak. Dat u naar Irak zou zijn teruggekeerd zonder stil te staan bij het risico dat u ter plaatse zou lopen is weinig geloofwaardig. Dit relateert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Hoewel u beweert dat uw ouders niet meer op hetzelfde adres als vroeger wonen en zij rond september 2016 verhuisd zijn naar een ander adres, zijn uw ouders desalniettemin toch in dezelfde wijk blijven wonen en wonen zij tot op heden in de Jami'a-wijk te Bagdad (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 5 en CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 8). Voor een dergelijke machtige militie als Asaib Ahl al-Haqq kan het niet moeilijk zijn te achterhalen waar uw familie verblijft, eens te meer daar uw ouders gewoon in dezelfde wijk bleven wonen en ondertussen toch ook al meer dan twee jaar op hun nieuw adres verblijven. Desalniettemin zouden uw ouders na uw vertrek uit Irak geen problemen meer gekend hebben (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 11). Uit de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming afgelegd hebt, blijkt bovendien dat uw problemen in Irak zich niet beperkten tot uzelf maar verschillende familieleden van u geïmpliceerd werden. Dat uw ouders in dat opzicht na uw vertrek uit Irak geen problemen meer kenden en ongestoord konden blijven wonen in de wijk Jami'a doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Niet alleen is het opmerkelijk dat uw ouders na uw vertrek uit Irak geen problemen meer kenden, het is bovendien hoogst eigenaardig dat u bij uw terugkeer naar Irak besloot bij uw ouders in Al-Jami'a te verblijven (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 8). De wijk Jami'a is immers een wijk waar u vroeger zelf gewoond had en die u in 2013 diende te verlaten omdat u bedreigd werd. Daarenboven bleven uw ouders na 2013 in deze wijk wonen en hoewel uw ouders na uw vertrek uit Irak hun woning dienden te verlaten omdat uw vader geïmpliceerd werd, bleven ze tot op heden toch in de wijk Jami'a wonen (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 5-6 en 8-12 en CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 4). Dat u in 2018 bent teruggekeerd naar de wijk waar zowel u als uw familieleden in het verleden reeds problemen hebben gekend doet verder twijfelen aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Dat u daarenboven bij uw terugkeer naar Irak in 2018 gedurende een periode van bijna een maand bij uw ouders kon verblijven zonder ook maar enig probleem te kennen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees in Irak. Geconfronteerd met deze bevinding geeft u aan dat u meestal thuis zat en dat, op enkele familieleden na, niemand op de hoogte was van uw terugkeer naar Irak (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10-11). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen. U verbleef immers gedurende vier weken in Bagdad, waardoor redelijkerwijze aangenomen kan worden dat, indien u effectief geïmpliceerd zou worden in Bagdad, uw aanwezigheid in de wijk waar uw ouders woonden toch opgemerkt zou worden. U bleef bovendien allesbehalve ondergedoken in Bagdad. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich in het openbaar begaf en u zich ook verplaatste binnen de stad Bagdad, o.a. naar het ziekenhuis waar uw moeder opgenomen was en naar de paspoortdienst in de wijk Alawi (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 6 en 8-9).

Daarenboven blijkt zowel uit uw verklaringen als uit landeninformatie dat men verschillende checkpoints dient te passeren wanneer men zich binnen de stad Bagdad wilt verplaatsen, waarbij leden van Asaib Ahl al-Haqq in bepaalde gevallen de checkpoints zelfs mee helpen bemannen (CGVS, dd. 4 november 2016, p. 22 en 29-31 en landeninformatie "UK Home Office - Country Policy and Information Note: Iraq: Sunni (Arab) Muslims" toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Bijkomend geeft u ook aan dat de problemen waarom u Irak in 2013 diende te verlaten nog steeds aanwezig zijn in Irak en deze ondertussen alleen maar groter geworden zijn omdat de aanwezigheid van Asaib Ahl al-Haqq en

andere milities toegenomen is, zij zelfs kantoren hebben opgericht binnen de soennitische wijken en deze milities ook machtiger geworden zijn (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10). Zoals hierboven reeds besproken werd, blijkt duidelijk dat u zich tijdens uw verblijf in Bagdad in het openbaar begaf en u zich ook verplaatste binnen de stad Bagdad. Dat u in dat opzicht op geen enkel moment problemen gekend heeft bij uw terugkeer naar Bagdad, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Irak.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u bij uw terugkeer naar Irak in 2018 geen enkel probleem had om u in het openbaar te begeven en u allesbehalve diende onder te duiken, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid bij een terugkeer naar Irak te zullen moeten onderduiken en er gedood te zullen worden (CGVS, dd. 9 oktober 2018, p. 10-11).

U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus terug naar uw land van herkomst en kende klaarblijkelijk bij uw terugkeer naar uw land van herkomst geen problemen. Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook en dat u de asieliinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat uw persoonlijke gedrag er op wijst dat u in uw land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus."

Uit voorgaande motivering blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met volgende elementen:

- de redenen waarom verzoeker in 2015 Irak verlaten zou hebben;
- verzoeker heeft blijkbaar niet nagedacht over het gevaar of risico dat hij nog steeds in Irak zou lopen, te meer daar hij zelf aangeeft dat zijn ouders gekant waren tegen zijn terugkeer;
- de ouders van verzoeker zijn in dezelfde zijn wijk blijven wonen waardoor het voor een militie als Asaib Ahl al-Haqq niet moeilijk is te achterhalen waar verzoekers familie verblijft; dat zijn ouders geen problemen meer kenden en ongestoord konden blijven wonen in de wijk Jami'a doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen in Irak;
- het is hoogst eigenaardig dat verzoeker bij terugkeer naar Irak besloot bij zijn ouders in Al-Jami'a te verblijven terwijl verzoeker vroeger zelf in deze wijk woonde en hij in 2013 deze diende te verlaten omdat hij bedreigd werd;
- verzoeker kon gedurende bijna een maand bij zijn ouders verblijven zonder ook maar enig probleem te kennen; hij begaf zich in het openbaar en verplaatste zich zonder problemen binnen de stad Bagdad, o.a. naar het ziekenhuis waar zijn moeder opgenomen was en naar de paspoortdienst in de wijk Alawi;
- in Bagdad dient men verschillende checkpoints te passeren wanneer men zich binnen de stad Bagdad wilt verplaatsen, waarbij leden van Asaib Ahl al-Haqq in bepaalde gevallen de checkpoints mee helpen bemannen; aangezien verzoeker zich verplaatste en in dat opzicht op geen enkel moment problemen gekend heeft wordt de geloofwaardigheid van de beweerde problemen verder ondermijnd;
- waar verzoeker aanvoert de voorbije jaren in België probeerde een netwerk op te bouwen en hij hier vrienden, werk en studies heeft geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zijn persoonlijk gedrag er op wijst dat hij geen vervolging vreest.

Verweerder heeft, gelet op de voormelde veelheid aan elementen, niet louter de terugkeer van verzoeker in ogenschouw genomen, maar ook de omstandigheden van het verblijf in combinatie met de redenen die de aanleiding vormden om verzoeker in november 2016 te erkennen als vluchteling.

Verzoeker voert aan dat verweerder tekort is geschoten in de plicht tot onderzoek en samenwerking maar hij brengt geen concreet gegeven bij waaruit kan blijken dat verweerder daadwerkelijk verzuimd heeft om verzoekers relaas inzake zijn terugkeer te onderzoeken. Evenmin toont verzoeker aan wat verweerder alsnog bijkomend had moeten onderzoeken.

De herhaling van de omstandigheden van de terugkeer en zijn verklaringen op het CGVS (ziekte moeder, altijd thuis gebleven en niemand op de hoogte van zijn terugkeer, verplaatsingen in het geheim en per auto, geen controles ondergaan aan de checkpoints, geen contact met militie Asaib al-Haqq) zijn niet dienstig ter weerlegging van de motivering in de bestreden beslissing aangezien het op basis van deze verklaringen is dat de bestreden beslissing genomen werd.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker verklaarde dat hij op 4 maart 2018 werd ingelicht over de situatie van zijn moeder (CGVS, p. 7) en hij reeds zijn reis aanvatte op 9 maart 2018 via een laissez-passer die hij in Nederland bekwam. Verzoeker slaagt er echter niet in om documenten inzake de bestelling en bevestiging van zijn reisweg bij te brengen, hetgeen doet vermoeden dat verzoeker zijn reis al langer had voorbereid. Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker het nodige deed opdat hij in België niet zou worden betrapd bij heen- en terugkeer (vertrek vanuit Keulen, terug via Italië, in Bagdad een nieuw paspoort laten aanmaken).

2.2.4.2. Verzoeker verwijst naar de *“aanhoudend gevaarlijke situatie”* maar staat niet door enig begin van bewijs dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

Verzoeker werkt evenmin concreet uit dat hij een nieuw gezin heeft in België en dat hij, omwille van het feit dat hij getrouwd zou zijn met een erkende vluchteling, een gegronde vrees voor vervolging heeft.

2.2.4.3. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker vrijwillig is teruggekeerd naar Irak en er minstens voor één periode heeft verbleven in 2018.

Het is daarenboven van belang dat verzoeker bij zijn familie verbleef in de wijk alwaar hij ook verbleef ten tijde van zijn vermeende problemen in 2015.

Dit betreft persoonlijk gedrag in de zin van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet dat erop wijst dat verzoeker in Irak geen vervolging (meer) vreest.

2.2.5. Gelet op het voorgaande, kan verzoeker verder niet volstaan met een verwijzing naar de toestand in Irak om in zijn hoofdte een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Hoe dan ook, wordt inzake de situatie in verzoekers land en regio van herkomst in de bestreden beslissing en op basis van de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier terecht gemotiveerd en als volgt geconcludeerd:

“De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Dit geldt des meer omwille van wat verweerder aanvoert in de aanvullende nota van 9 augustus 2019 en dat luidt als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoeker afkomstig is. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa alBour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiïeten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is."

Verzoeker brengt geen informatie bij die voormelde vaststellingen weerleggen.

2.2.6. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing terecht besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en dient deze intrekking te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS